

Hüzünle Örtülü Gönül

– ferda'ca · 28 Ocak 2014

Ardındayım kaf dağının duyuların en ince arafında. Kelimeler düğüm düğüm kırılıyor sazlar acıdan. Siyahi gecede sükut sözler... Suyun intiharı geliyor aklım aserap oluyor sevgi duvar örülmüş arklara... Koşmak istiyorum delice gül güzelliğini görmeyen gözleremecalim yok yürümeye... Kandil oluyor gün ışığı solduğumun s/onsuzluğuna Şive değiştiriyor ışık bilinmezlik örtüsünün altında... Çatlayacak acıyla kabuğumbiliyorum... Düşecek toprağıma sevgi tohumu yeşerecek yine dallarımda sevda En acı çekirdekte dönüşeceğim meyveye ömür ağacında... Koyacağım çocuk bakışlarımı duvara alarım çalacak hücrelerimde koparacağım saatin akrebini akşamın kızıl dudaklarında... İpe dizilmiş tutkularımı saklayacağım servet gibi avucumda... Bütün gece yanacak yine lambam tek seyircisi sen ol diye pencere min. Şarkılar hüzzam olurken dudaklarımda Acıdan tasarruf edecek payıma düşendendalları diz çöken erik ağacı. Uğuldarken yel yorgunu yaprakları... Ferda Özsoy